

Cambres pròpies | Mireia Colomer | Actualitzat el 21/12/2017 a les 10:08

Ni la polpa

Entenent les meves contradiccions ?que sí, també em construeixen

Foto: Marta Mas

*Avui, vint-i-u de desembre,
he sortit al balcó:
sota una pluja que ja amainava
he vist els testos, les olles, els pots
de conserva plantats d'atzavares,
de cintes, begònies, geranis i cactus,
de cabellera de la reina
i d'alegria de la casa.
I el gessamí, que si se'm mor, no se'm mor.*

*Feia molts dies que no sortia al balcó
corrent darrere d'amors i d'altres coses?*

Maria-Mercè Marçal, *Vint-i-u de desembre*

L'any dels vint-i-u l'he desgastat tant que sembla que començo els vint-i-dos amb les mans buides. No me'n queda res, d'aquest, ni la polpa. Al juny ja escrivia que de tant desordre m'havia d'endreçar: ?La Mireia de fa un any no m'hauria projectat mai així: havent-me gastat un o dos sous en poesia -jo, que mai l'he entesa-, aguantant amb el cos la incertesa de l'any que ve, treballant a un lloc preciós, escrivint(-me) a mà, més i millor, tan ben acompanyada, podent posar en pràctica tantes i tantes teories (i que em fascini), entenen les meves contradiccions -que sí, també em construeixen. Podent-me pensar des de molts angles i a través de molts calidoscopis, ser prou forta per poder posar totes les cartes (i emocions) sobre la taula i sentint-me (una mica més) capaç?.

Fa dos dies escrivia (a mà, que ara ja és costum) una llista interminable de tot el que m'ha omplert aquests dotze mesos, de debò que me'n faig creus. Que la meva jo del febrer no tenia res a veure amb la de l'abril, ni la del juny, tampoc la del juliol i encara menys la del setembre. Potser per això aquest final d'any em sento una mica com una baldufa: marejada, embafada, que hi ha processos que no els dec haver pogut digerir prou. Aquest any he sortit al balcó i el vertigen m'ha deixat esgarrifances que encara perduren. Les atzavares, els cactus, el gessamí moribund, els geranis, les begònies, però, m'han demanat que m'hi quedi. I des d'avui els dies es fan una mica més llargs.